en Del Organisationers Bestyrelser, men jeg tvivler som sagt meget om, at det er rigtigt at stille dette Krav, og ved at høre de Udtalelser, der ere faldne om Kontrolforeningerne i de sidste Dage, kommer man i Virkeligheden til at tvivle om, at de Regnskaber, der foreligge fra Kontrolforeningerne, ere fuldt ud rigtige. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at han var villig til at forhandle med det kommende Udvalg om, hvorvidt man skulde forlange, at mindst $^2/_3$ af de Foreningernes Medlemmer tilhørende Køer skulde være underkastede Kontrol, eller om man skulde nøjes med f. Eks. Halvdelen de to første Aar og senere gaa op til $^3/_4$, saaledes som det er foreslaaet af Organisationerne. Dette er imidlertid ikke Hovedsagen for mig, men derimod Princippet i Lovforslaget, nemlig at det er en Betingelse for Statstilskuddet, at Køerne kontroleres. Det er det, jeg stiller mig tvivlende overfor, og jeg henstiller til Ministeren og det kommende Udvalg, om det ikke var rigtigst at frafalde dette Krav.

Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 7, hvorefter Individspræmieringen af unge Hingste henlægges til Kaaringsskuer. Jeg tvivler om, at dette er rigtigt, og jeg tror, det er bedre at beholde den nuværende Tilstand, hvorefter Individspræmieringen af de unge Hingste henlægges til Dyrskuer. Jeg skal ikke nærmere begrunde dette, det er for øvrigt gjort af andre ærede Medlemmer.

Hans Nielsen (Viborg A. 1. V): Bestemmelsen i § 3 om Præmieringen er kritiseret en hel Del og ikke uden Grund. Jeg er glad ved, at den højtærede Landbrugsminister i Gaar har indrømmet, at man, naar man nu gaar til Præmiering af enkelte Køer, der hidrøre fra Besætninger paa ikke over 4 Køer, saa ogsaa kunde gaa til at præmiere Samlinger af to Køer. Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at de nugældende Regler for Præmiering paa dette Punkt ikke have været fuldt ud heldige. Jeg mener, at der, naar vi nu i det hele skulle give bestemte Regler for Præmieringen, bør fastsættes en Skala med Hensyn til Præmiering af Samlinger af Kvæg, og denne Skala bør absolut være stigende i Forhold til de Besætningers Størrelse, hvorfra der udstilles, saa at Konkurrencen kan foregaa under lige Forhold. Der er dog ingen Mening i at nøjes med at forlange, at der af en Besætning paa 20 Malkekøer skal fremstilles 3 Stykker til Bedømmelse paa Dyrskuer, for at der kan gives Præmie, naar der ogsaa fordres 3 Stykker af en Besætning paa 5—6 Køer. Det samme gælder med Hensyn til Præmieringen af Ungkvæg. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at overveje, om det ikke vilde være rigtigere, saafremt Spørgsmaalets Afgørelse ikke kan overlades til Landboforeningerne, at fastsætte, at Antallet af de Dyr, der fremstilles, retter sig efter Besætningens Størrelse, hvorfra de fremstilles, saaledes at Forholdene blive forholdsvis lige, hvad enten Udstillerne eje faa eller mange Køer.

Bestemmelsen om, at der fremtidig ikke maa gives Præmier til Køer, medmindre der mødes med Regnskab, forekommer mig at være for streng, thi det kan godt træffe sig, navnlig i magre Egne, at Folk ikke uden stor Vanskelighed kunne være Medlemmer af en Kontrolforening, idet de f. Eks. kunne have flere Mil at køre med Kontrolassistenten, saa de alene af denne Grund ere nødte til at staa udenfor Kontrolforeningen. — Jeg mener heller ikke, at man skal lade Afgørelsen af, om et Dyr hører til Malkekvæg eller ej, være afhængig af en almindelig Betegnelse af vedkommende Dyrs Race, idet det er vanskeligt at afgøre. For det første er der adskillige Køer af Korthornsracen, som give lige saa megen og lige saa fed Mælk som Køer af andre Racer, og dernæst kan der blandt Kvæg af ren jydsk Afstamning findes Køer, som give et Minimum af Mælk. Men som Regel blive Køer, som give for lidt Mælk, hvad enten de høre til den ene eller anden Race, udskudte af Besætningerne og at Folk, der eje et saadant Dyr, skulde komme i Tanker om at beholde det som Brugsdyr alene for Præmiens Skyld, tror jeg ikke. Præmierne ere ikke saa store, at de kunne give Anledning til det. — Kontrollen er god, thi derved faar man let Oversigt over hvert enkelt Dyrs Rentabilitet, men helt at gøre Præmieringen afhængig af Regnskabet er vist uheldigt. Der bør ogsaa tages tilbørligt Hensyn til Individet, og jeg henstiller, om det ikke vil være rigtigst at overlade til Landboforeningerne at tage Beslutning om, hvor meget der bør anvendes til Individspræmie og hvor meget til Præmie for Mælkeydelse.

Jeg vil dernæst tillade mig at gøre en Indvending imod, at Statstilskuddet til Kvægavlsforeninger skal være betinget af, at Køerne indenfor Foreningerne blive kontrolerede, thi det, som det i dette Tilfælde kommer an paa, er dog, at der